

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نوشته "ناتاشا برترند" در سایت "بیزنس اینسایدر" ۳ جنوری ۲۰۱۶
برگردان از: موسی آباد
۱۱ فیبروری ۲۰۱۶

روسیه برای سوریه یک "طرح بدیل" دارد که آن را قادر به بازتعریف نظم جهانی خواهد ساخت!

توضیح مترجم:

ترجمه این مطلب برای اطلاع خوانندگان علاقه مند بوده و تصویر روشن تری از یکی از زوایای پیچیده جنگ جنایتکارانه ای که امپریالیسم امریکا زیر عنوان به اصطلاح "جنگ با تروریسم" و "بنیاد گرائی اسلامی" در منطقه به راه انداخته را نشان داده و اهداف واقعی توسعه طلبانه قدرت های امپریالیستی درگیر آن را به نمایش می گذارد. مطالعه این مطلب هم چنین نشان می دهد که نه امپریالیسم امریکا برای نابودی تروریست هاست که خاک سوریه و عراق را به توبره کشیده و نه دخالت نظامی امپریالیسم روسیه برای نجات توده های ستمدیده سوری صورت گرفته است. جنگ سوریه تلاش امپریالیست های بحران زده و در رأس آن ها امریکا برای ایجاد یک نظم جهانی ست که سهم شیر را برای این قدرت جهانی تضمین کند؛ تلاش برای باز تقسیم بازارهای جهانی و گسترش سلطه امپریالیستی در شرایط تشدید بحران با اتکاء به زور نظامی؛ این است ماهیت واقعی جنگ های خائنانه سوزی که امریکا و شرکاء با استفاده از هیولای "داعش" و بنیاد گرائی اسلامی علیه کارگران و خلق های تحت ستم منطقه بر پا ساخته اند. لینک مطلب به زبان انگلیسی:

<https://uk.finance.yahoo.com/news/russia-plan-b-syria-allow-172149615.html>

نمودار حملات هوایی انجام شده توسط روسیه در سوریه نشان می دهد که روسیه برای مواجهه با شرایط عدم موفقیت در حفظ یک دولت مرکزی در سوریه، و اجبار به عقب نشینی در حد حفظ یک منطقه تحت کنترل دولتی در امتداد سواحل مدیترانه، یک "نقشه ثانوی" در دست دارد.

"جوزف باهوت" یک پژوهشگر مهمان در بخش پروژه خاورمیانه "بنیاد کارنگی برای صلح بین المللی"، در وبلاگ موسوم به "سوریه در بحران" راجع به روسیه نوشته است: "در صورت تضمین امنیت کانتون "علوی"، گزینه دوم (برای روسیه) رضایت به تحقق یک طرح بدیل است که در برگیرنده مناطق مفید و قابل دفاع در سوریه می باشد."

وی می گوید "از آن جا که تمرکز اکثریت حملات هوایی روسیه در امتداد این منطقه می باشد ، این نقشه محتملاً یک طرح در حال بررسی (توسط روسیه) است."

از زمان آغاز دخالت روسیه به نمایندگی از پرزیدنت "بشار اسد" در اواخر سپتمبر ، روسیه از حملات هوایی برای ایجاد یک منطقه حائل بین استان جنوبی "ادلیب" و استان "لاذقیه" (محل استقرار تنها پایگاه دریایی روسیه در خارج از خاک این کشور - مترجم) استفاده کرده که سنناً یک منطقه تحت نفوذ فرقه "علوی اسد" محسوب می شود.

هدف دیگر حملات هوایی روسیه، مناطق تحت کنترل شورشیان در شمال حمص بوده که در مرز با به اصطلاح کانتون "علوی" قرار دارد.

(انستیتی مطالعات جنگ)

"بوریس زیلبرمن" یک کارشناس روس در بنیاد دفاع از دموکراسی (اف دی دی) با استناد به استفاده از عبارت "علویستان" که در مقاله ای در سال ۲۰۱۲ توسط یکی از نویسندگان این بنیاد به نام "تونی بادران" برای توصیف این منطقه از آن استفاده شده، روز پنجشنبه به سایت "بیزنس اینسایدر" گفت: "با توجه به مناطقی که مورد هدف اکثر حملات هوایی روسیه قرار گرفته و مناطق درگیری ای ای (ارتش سوریه)، رژیم اسد و مسکو در حال تحقق و تضمین منطقه "سرزمین اسد" یا "علویستان" می باشند."

رژیم اسد در حال تصرف سرزمین هائی ست که می پندارد با کمک قدرت هوایی روسیه قادر به حفظ آن ها خواهد بود. بنابراین اولین و مهم ترین هدف این کار حفظ حکومت می باشد.

یک "نظم نو بین المللی"

برای کسب اطمینان، نیروهای اسد با برخورداری از پوشش هوایی روسیه، هم چنان در حال نبرد برای به دست آوردن کنترل دو شهر بسیار مهم سمبلیک در سوریه هستند. یکی از این دو شهر پایتخت یعنی دمشق است - که از مدت ها پیش به مثابه کلید پیروزی در جنگ مورد توجه نیروهای شورشی بوده - و دیگری شهر حلب می باشد که دومین شهر بزرگ سوریه و مرکز اصلی شهرنشینی در شمال کشور است. اما اگر حتی حکومت قادر به راندن شورشیان به خارج از حلب و دمشق گردد، حفظ کنترل این شهرها مستلزم تعهدات مالی و نیروی انسانی بسیار چشمگیری ست.

قبل از آن که پوشش حملات هوایی روسیه ارتش سوریه را قادر به تحت کنترل در آوردن دوباره مناطق سازد، این ارتش بیش از اندازه خسته و درمانده شده و به مرحله فروپاشی رسیده بود. چنین وضعیتی یا نیازمند تجدید سازمان کامل این ارتش بوده و یا روسیه را مجبور خواهد ساخت تا با اختصاص نیروی زمینی به دفاع از این شهرها در مقابل ضد حمله های شورشیان بپردازد؛ وضعیتی که تا زمان وجود اسد در قدرت محتملاً ادامه خواهد یافت.

با این وجود، استحکام بخشیدن به مواضع یک روسیه "حامی" در غرب سوریه، منطقه ای که در کنترل حکومت بوده و تحت تسلط یک فرقه نیرومند شیعه مسلمان وفادار به اسد قرار دارد، به اهداف مسکو در جهت برقراری یک نظم نو بین المللی واقعیت مادی می بخشد."

این مطلبی ست که از قول "مارک پیرینی"، یک پژوهشگر مهمان در بخش اروپائی بنیاد "کارنگی" و سفیر پیشین اتحادیه اروپا در مقاله ای به قلم خودش نقل شده که در ماه سپتمبر در روزنامه انگلیسی زبان ترکیه یعنی "حریت" درج گردیده است.

پیرینی می نویسد: "روسیه در پی وارد ساختن یک ضربه محکم و ناگهانی در هنگام الحاق کریمه و تسلط بر شرق اوکراین، اکنون در صدد الحاق "آسدستان" (Assadland) به فتوحات خویش است. با چنین کاری، روسیه به بقیه دنیا نشان می دهد که ظرفیت بازتعریف نظم نو جهانی و یا حداقل جرأت بازی در نقش بر هم زننده چنین نظمی را دارد."

"پذیرش بد در مقابل بدتر"

"مارک گاله اوتی" کارشناس روسی و پروفیسور امور بین المللی در دانشگاه نیویورک، تأیید می کند که به رغم آن که تحقق کشور "اسدستان" و یا "علویستان" گزینه نخست کرملین خواهد بود، برای روسیه چنین امری پذیرش بد در مقابل بدتر است.

وی در روز جمعه به سایت "بیزنس اینسایدر" گفت: "مسکو به وجود یک دولت کوچک "علوی" راضی نخواهد بود. اما در صورت عدم تحقق گزینه ایده آل (حفظ یکپارچگی سوریه - مترجم)، این وضعیت آشکارا و به طور اجتناب ناپذیری روسیه را به فکر گزینه های بدیل خواهد انداخت. گزینه هایی که برای دمشق نیز یک پیروزی محسوب می گردند. "مارک گاله اوتی" اضافه کرد: "با توجه به این که روسیه آن قدر ساده لوح نیست که چنین معامله ای را یک معامله قطعی و حتی کمتر یک احتمال ببیند، در نتیجه آلترناتیوهای خود را مد نظر خواهد گرفت.

او اضافه کرد: "یک "علویستان" قابل دفاع به لحاظ نظامی و بیش تر پایدار به لحاظ اقتصادی و هم چنین همگون تر به لحاظ سیاسی، نه تنها موجب تضمین وجود یک مشتری متحد در منطقه خواهد بود، بلکه یک واحد با قابلیت فزاینده برای مدیریت شدن، حمایت کردن و پروژه سازی در اختیار روسیه قرار خواهد داد."

چنین اوضاعی برای اسد نیز خوشایند خواهد بود. یک حکومت کوچک در غرب موجب تضمین دسترسی وی به متحد کلیدی اش یعنی حزب الله خواهد شد و هم چنین دسترسی حکومت وی به منابع بالقوه انرژی در سواحل مدیترانه را تضمین خواهد ساخت.

اما محتملاً چنین "راه حلی" عمدتاً برای جمعیت مناطق سنی نشین داخلی و پیرامونی سوریه که با هدف ساقط کردن کامل اسد از قدرت و یا مرگ او، قریب به ۵ سال جنگیده اند، پذیرفتنی نمی باشد. مضافاً همان گونه که "بوریس زیلبرمن" کارشناس روس بنیاد دفاع از دموکراسی گفت: "یک دژ زیر سلطه اسد واقع در سواحل مدیترانه، هم چنان به مثابه "یک عامل بزرگ در جذب نیرو توسط جهادی ها" باقی خواهد ماند.

با توجه به فرا رسیدن موعد برگزاری مذاکرات های مربوط به "آینده سوریه" که قرار است در اواخر جنوری با حضور خود اسد در این مذاکرات برگزار گردد، تقسیم سوریه به صورتی که وی و خاندانش را حمایت نموده و شرایط تداوم ارتباط روسیه در منطقه را تضمین سازد، می تواند خیلی راحت بخشی از مذاکره طولانی مدت حول یافتن یک "راه حل" برای جنگ را در بر گیرد.

"زیلبرمن" گفت: "اگر شما بخشی از حکومت سوریه و یا حامی آن باشید، چنین نتیجه ای قابل فهم خواهد بود. این طور نیست؟" و اضافه کرد: "اگر بتوان به چنین طرحی واقعیت بخشید و نوعی از حکومت که اسد بتواند در آینده کنترل آن را در دست داشته باشد را متحقق ساخت، آن گاه شما بازی را برده اید."

۴ جنوری ۲۰۱۶

به نقل از: پیام فدائی، ارگان چریکهای فدائی خلق ایران

شماره ۱۹۹، دی ماه [جدی] ۱۳۹۴